

AUTHOR _____

NO. 1167

TITLE FRAGMENT OF COMMENTARY

ON PROVERBS

RR _____

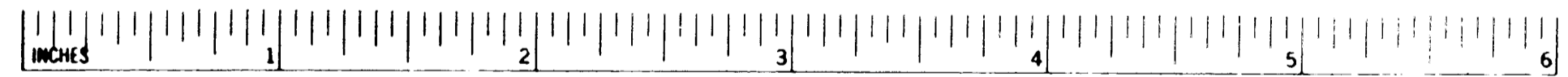
IMPRINT _____

CALL NO. LUTZKI 1047 ; ENA 2047

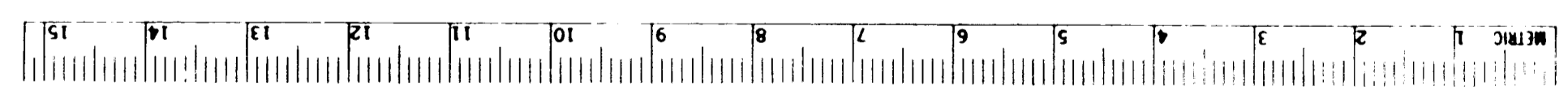
DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

MS. 1047

179
2

MS 866 a

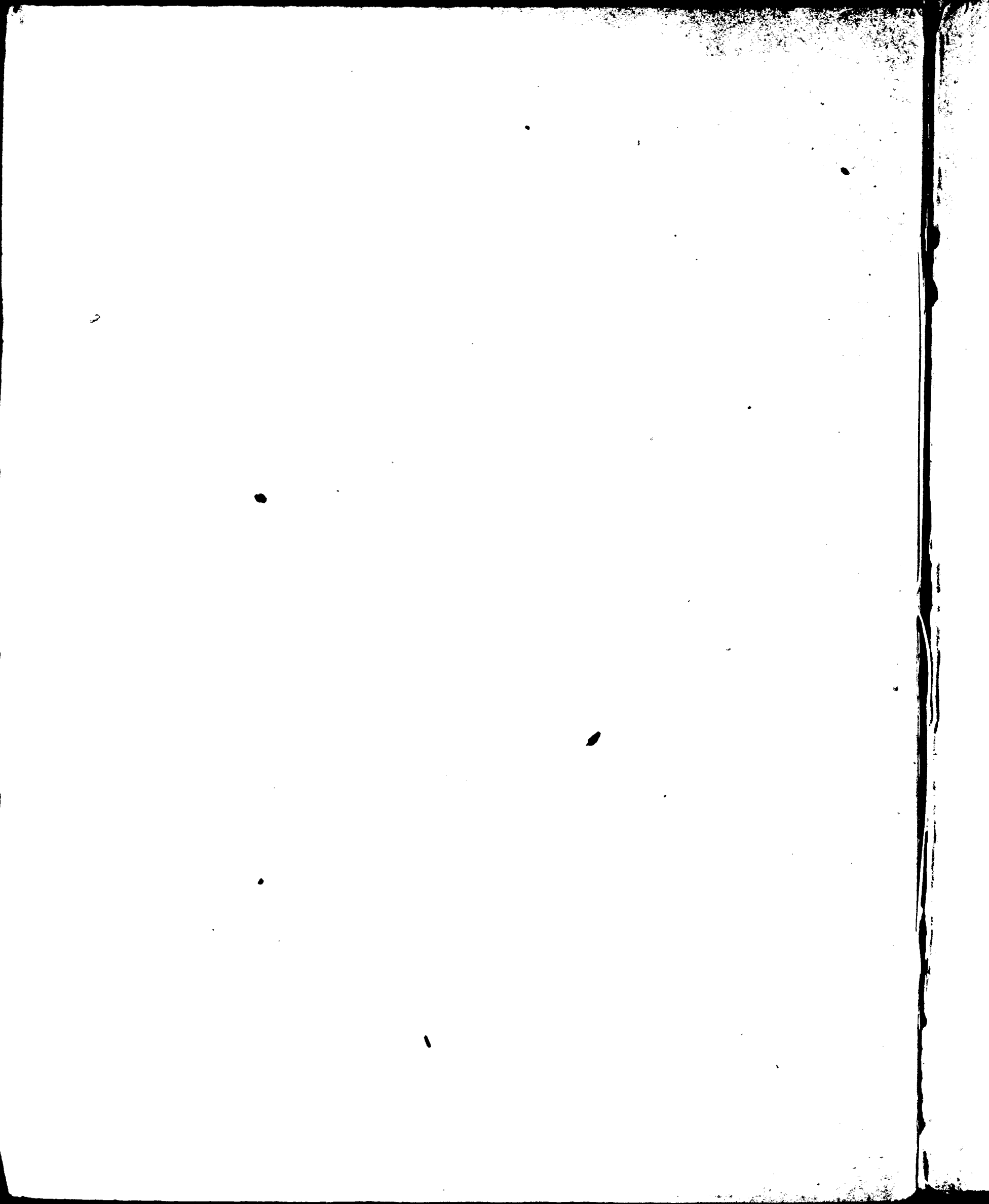
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

p. 14

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

214

ct Zt HP XVI

המעש קרוי טובה בחזקה יסבול מחלה קודם יודיע
רוח באשון זכר חבל רוח וכחקה מן אל לבטל חורה ורל
כי רוח משבול סבתה יודיע חבל רוח נכמה ואינו שמה
בחר לה יוכל לבטל **לכ נבון יודיע דעה וחן**

חכמים רבין דערה
המעש הנבון יודיע בחכמה וקונה
חיה ביה חסן בה חס לוי חכמים כוזק חכם מברק
לשאר דברי דעה : **מרת חכם ירחיב לב ולבב נפולים**
יחננו : **המים**

כמה חס עמי בצרה יתק ממנו לחכמה ולו
הזרים המין הקור ירחיב לב כל שונאנו מן הצרה הקור ויעמיד
במרחב נפשו ולמען ילם יחננו כלנו לפע הזרים והנפולים
ילכנו המין כל שיקבט הוה רב בר פגם ימות ויש הוא כי
הנדיב שעשה נציבות מהונו ירחיב לב ירכו שלא יצ צערו
ולפע הנפולים הולך כל אימה ופחד : **צדיק הרחשון**
צדיק ונבא רעהו וחקרו
זה יודיע כי רוב הטועים

הקובל טועים אם לא יעשן חברו כנצרו אבל אם חברו ויחקרו
וישיב טעויותו כנצרו יודיע הדבר לחמתו ויוצאנו מצוקתו
ופא"ר צדיק הרחשון שנטן השחר כי יצוקו הנפולים שקבלו
השחר ואעפ שאר רעהו ויחקרו לא יוכל להרשיע : **מדוינים**

שבית הנערל ובין עצמים יפריד
בעבור שרוב
המריבות על חלקות חיים או שורבים על כן אם כי הנערל
ישבית האדם רוב מלחמות ומריבות : **ובין עצמים יפריד**
העשן כפול ומלת עצמים עשן מריבות חזקות ורבות זל
חמרו שנים מהעצמים צדיק אחד : **אח נפאע מקרית עון**
ומדינים כבדיון ארמון

היום בבהיותך ויש פלו : אלהיך שיעה ין
 רוח רבך ויערך שבי לחם : עי זה מידבר למך
 של יאהב שיעה כלום רוב מניחה ליה שיעה
 בעשע הער פי יורש מאלות חבני פחח יענו בקם וישבע
 כל מוד . ואפשר כי יש פסק מקלל חבו ויחאו הכל אזורה
 למך להשעח בעשע הער . ויתכו כי מדבר לכל אדם שלח
 יאהב שיעה ודל של עגל לעשות עסקיו לשוח על טרף -
 ביה . ואם פחח עיטך כלום התעורר משינתה נטרך -
 ותשבע לחם . חו פסק עיטך בבחירה ולקנות ולאכור בשל
 ודי כדיר העולם שיאמר הקונה רון רע יאמר הקונה
 וקחול לו חזיהתהלל : הקונה כסבא לקנות הקחורה
 אומר רע מאנה כדי שיקנה בזול וכשקנה אותה יתלגה
 כלום איך זה טוב תנהו לי בך וכך . ואחלה הקונה ויח
 שיקנה וילך לו חזיהתהלל במה שקנה . ואחלה בכו -
 אם שקנה והוצרכה לזה בעבור כי חלה חזיהתהלל אינה יוצאה
 כאשר אמרו רוב האפרשים . ואחלה תעם הולך :
 יש זהב ורוב פענים וכל יקר שפתי דעת : קטע
 למי
 שישל שפתי דעת ישל זהב ורוב פענים וכל יקר כי בדעתו
 יקנה הכל . או פ כל מי שישל חזיהתהלל והרצבר לשון טוב
 דברים כלום בשפתי דעת ישל זהב ואצנים טובים וכלם
 יקדים ודל שיעלה לעשר ולעולה ואם לא יעז הידע
 לקנות ולאכור כפיאו : לקח פנו סעב
 ובעז נכריה חבלהו
 אחר שזכר כי מי שישל שפתי
 דעת יעשר ויקום חילו אמר כי מי שאין לו ועושה עבדות

ט צדיק חרה לקחתי עיני
 ויתכן כי זה הפסוק אינו
 בערבוב והוא חזקה לכל
 הולך רכיל ולקור רעה
 לא תרעוב

הטעם מנה סוד שהפך יו איוו
 הולך בדרך רכיל רעה ימים ידבר קודם רע מחזיר
 או מחזירנו ולא יראה תעלה ובשמה ומנהו אי רכיל
 גדול מזה ולמטה שנתנו לא תרעוב יחזיר שלא
 יתחבב עם מי שמרחה פניו לדבר כל מה שידע ויזין
 מעצמו לרואו ופיה שגן הרחבה : וענה השוב
 לבאר הפסוקים על דרך המשל : הולך יושב
 על כסא דין הוזהרם והזרה בשע

איש רע פיהו רחוק חותם או יאמר כי
 רעה עני והוא בראי ויבט הנסתרות :
 ואכן איפה ואיפה של שודש אסרוס כברים
 תועבתו ונש שנתהב הכל רע אחרי שהוא חסד
 בפה ואחרי בלב כוונתו האמת המונות : אז הטיה השם
 יודע אס יש בחדר ביתם מדות ואשקלם שאיים ימי ותי
 נב בא עליו יתברשע : המעם יארכי יתעם
 באעשיו של אדם הנראים יהא נכר אבל השם יודע
 סודי הלבבות : אז הטעם בא עליו מראה אורם ואינם
 מכירים אורת אס זך וישר פעל כמו שעשה עשו לעצמו :
 און שומעת כלמא השם ברא כל זה בחדם והוא יודע
 בעלמותיהם והוא כשען הטועם יזוהל : זמ
 אס יוצר עין לא יבט און רל כי שם עשה כלה מע
 דבריו הרעם וכלא הוא מעשה תקולתל : אן
 האהב שיפה : המעם אחרי שלא תוכל להסת

וידעם חל תחבב שניה ולמוד תעריב וק בירכיו ואל רתעצ
על ק צעש אחכמה וזיעתו חמיון פקח שיעך דמטר רינו
וח וודשבעלם : ריון רע יחמר הדונה כלא קלא ד
קזה ברמלה חול על החיוב שה קשים בעתו
כשא של יחז חזיר ולח לבש שיעמו וליח שפסור =
ובחמיר ולתת כחה שכחה ולקט וכרמ ועלמה ומעשרות כי
בתלה קם חמיון רעשו להתנהג בהם ואחר שירנה בהם
ויודיע פודם חזירי קלל חורמי על השכר הטוב ויש חומרי
רע רע יחמר הרונה הרעה פדיתקן וברעבון וחוא חול לצרות
היאן והולק ל חזירי קלל הנעש : יש זהב קוז כשעין
בצל החכמה בצל הכסף חולל על המוסר והרעה
ולמוד שהם ככל יירי זהב : לקח בצרו ביערבוז
כבר זכר כחיו ש פה ברעה יש למה בורג פענעם
ועבר חמיון שעב לחי יר יתרושש על שיקא בצרו =
ויחכמו לצרכו חזירי חורו חרס שיח שכורה או פענען
יכין וצדיק ילבש והכאשון נכון ובעידת נכריה יסיק
משכונט למזונותו : יורב והוח גלה ונעבה בירי והוח
לחם שקר ואחר כן יילח פיו חנן שלח יסחר ל
מתו וכל חופי עשב לחי לחם שקר ול אשה אחרת =
כענן כי אם הלחם חסר הוא חובל ובקפד זה ולחם כפרים
יעש יחלא פיהו חנן הוא השכר והמעם כי הוא מסבג לו
עבדי עמ ולדלתו בדת נכריה : מחשבות בעשה תכונ
כלא אם תהרהר אחר תורת השם תכונ
אחשבותך ובתיבולת ובעצת עשה מלחמה חס יקרך קדע
כלא בתפלה ובתעשת וצדקה : ונלה סוד הולך בקל
העש עם חננה סודות הרעה והולך רבול עליה
וכ עש פיתה שפתו לא תתחבר עמם והפונה הוא החפנה
והמקית ואל חנה בלשון קל ולא חל חפנה בלשון דעש

ובניו שיחיהו בשלום שנים ימים וצא מדון כמעט יצור
 דיוקל : חוקב מקר לב סן שפניו רעהו
 מלך : המעש מי שאוקב להיות מקר לב סן בשמרו =
 המלך רעהו כלומר אוו שיעמודו להיות רעהו כי מקרה קב
 וכן השפנים כלם שהיו צח ביצורו הם הנכסיו מלכות
 או מלך כמעט עצה מן ומלך לבי על . וכן נמיטן היעט
 אמלכך . וזא כי החוקב להיות מקר לב וכן בשפניו
 צריך להיות רעהו עצה כלם שימך על הכל וכן יהיה
 הכל נכון : עשע ילל וצרו דוער ויסלף דברי בונז
 המעש כל

אחד מעשעו יסלף דברי הבונז שלא התקיים מה שבדו
 שרצה לבניו באנשי דוית . או השעיהם וזל הבונז יסלף
 דבריו . ויש הוא שזל והבונז יסלף דברי השם והוא מעש
 כחוק : אמר עצל ארו צחון ברנך רחובות
 תצמ : המעש ראה כמה רבה עזלת העצל שיעמוד
 עמון בביתו ובעבור שלא יצא מילתו בידו החיה עמו
 כלוא בבית ואם מפחיד ומרעיד ואמר שיש חרוב בחון =
 טורף בע אדם וחוא חיד חיד אצא כי ברנך רחוב העיר
 חרצת רל שיהרננו האריות . והוא כעש אמר לכל סכל
 הוא . ויש הוא שהוא משל : שוחה עמוקה כי
 זרור עשע ילל יפל שם :

המעש אמר נשים זרות
 היא כזוחה עמוקה ומי שהיא עשע השם יפל באותה
 שוחה : ולהפליג האמר חא שוחה עמוקה שלא יוכל
 וצמת ולבא . ופי רל חלקי מאמריה : אולת קשורה
 באב עשע אבא אמר ורחימה חאמי

הטעם האולת קשרה בלבו ויהיה עמך אחריה על כן ראוי
 לעסרו ולהוכיחו כי שבש מוסר ירחיק האולת ממנו :
עושה דל להלכות לטובות לעשיר אך לא חסוד :
 הטעם שעשה קהה קנס ויאחר שנים אחרת אשיב לטוב
 שנים ונותן לעשיר בעבור עשרו כל זה הוא אך לחסוד
 לטוב חסרון גדול הוא לעשק ולעשיר או פי העשק
 ללהרבות לעשמו והנחם לעשיר שיחשב כי הוא יתן לט
 פי שנים כל זה הוא לחסוד למה הנותן או נותן לעשיר
 לחך שהח עשיר כדו שיאקברו וישיב לט כל זה הוא אך
 לחסוד לט בלוא לא יצליח בכל זה : וענה אשוב לבאר
 הפבוקים על דרך המשל : חנוך לעש על ש דרכו
 הטעם מי שירגל הנער על פי רצונו ולא יקט שבט
 מוכר עליונים בהיותו זקן ילך באותו הדרך ולא יחזיק הדרך
 והנה עשיר שלא יתיר הוא מושל בחכמתו בעשי
 הארץ על כרחם לעשות ולהחרימם ועבד
 למה לא ש חלה הטעם הלמוד התורה מן החכם המלך
 לט הוא עבדו בראו או ש יכלת לחכם לקחת ממנו כחו
 לישע אשר יצק חיים על ידו ליהוי : זורע שעה יקט
 און הטעם עושים לעש שלט עבדו אביו
 מיחיו כי הוא זרע שעה וקוצר און כלוא פועל פעולת
 רעה ומקבל שפדה ושבט עבדו יכלה לל שלא
 יסאר לטבן : טוב שן הוא יסוד הטעם והחכם
 המלמד לטלמידיו בטוב לבב הוא יסוד שיכרבו
 השומעים או השם אי יסוד שיסוד בחכמתו שאל
 ומתלמידיו יתקבלם וילועט לשון ברכה היא תעסם
 טובה ואין עונה צולה מהלמוד הטוב טעם לחמו
 לל הוא הלמוד שנתן לטבו : צדק לטלמידיו